

Send det til Dansk Kemi, Dronninggårdsallé 60, 2840 Holte

Chlor som oxidationsmiddel

Ole Bostrup, Tina Schytte Hansen & C. Rolin

Indledning

En basisk opløsning af dichlor i vand, hvor man har ligevægten

Cl₂ + 2 OH- ⇒

CI- + CIO- + H₂O er blevet let tilgængelig f.eks. som »Otarés Klor til effektiv rengøring« fra fa. Blumøller.

Denne væske kan bruges som et kraftigt oxidationsmiddel f.eks. til fremstilling af bly-(IV)oxid

Pb²⁺ + CIO⁻ + 2OH⁻ →

PbO₂ + Cl⁻ + H₂O og til fremstilling af ferrat(VI)

2 Fe³⁺ + 3 CIO⁻ + 10 OH⁻ → 2 FeO₄2- + 3 Cl- + 5 H₂O Natriumferrat(VI) Na₂FeO₄ er letopløseligt, hvorimod bariumferrat(VI) BaFeO4 er tungtopløseligt.

De i det følgende gengivne metoder er forenklinger af tidligere offentliggjorte^{1,2)}. Forsøgene kan gennemføres som kvalitative demonstrationsforsøg, men de kan også gennemføres kvantitativt.

Bly(VI)oxid

3,31 g bly(II) nitrat (0,01 mol Pb(NO₃)₂), 20 mL 2 M NaOH (0,04 mol NaOH) og 100 mL af rengøringsmidlet »Klor« opvarmes under omrøren i et bægerglas til kogning. Herunder skifter bundfaldet farve til brunsort.

Bundfaldet af bly(VI)oxid filtreres fra, vaskes med vand og tørres i tørreskab ved 100°C.

Udbyttet er kvantitativt: 2,39 g bly(VI)oxid (0,01 mol PbO₂).

Bariumferrat(VI)

15 mL vand opløses 1,00 g jern-(III)nitrat nonahydrat (0,0025 mol Fe(No₃)₃,9H₂O), og opløsningen hældes på en tildrypningstragt.

I et bægerglas opvarmes en blanding af 20 mL 2 M NaOH (0,04 mol NaOH) og 100 mL af rengøringsmidlet »Klor« til kog-

Til den varme væske sættes langsomt (1 dråbe pr. 10 sekunder) jern(III)opløsning under omrøren. Når alt er tilsat, koges opløsningen i 1 minut, og man bemærker den dybt røde farve af ferrat(VI).

Opløsningen filtreres gennem glasfilter, og der tilsættes 10 mL 0,5 M BaCl2. Herved udfældes rødt bariumferrat(VI). Bundfaldet filtreres fra, vaskes med lidt vand, lufttørres.

Udbyttet er kvantitativt: 0,65 g bariumferrat(VI) (0,0025 mol Ba-

Litteratur:

- 1. L.C. Newell & R.N. Mason, Inorg. Synth. 1(1939)45
- P. Rendle et al.: »Experimental Chemistry«. Ed. Arnold, London 1972, s. 48

Chrom(VI)oxiddiperoxid

Ulrik Aunskjær, Aabenraa Statsskole

Teori

Chromat(VI) omdannes i sur væske til dichromat(VI) 2 CrO₄²⁻ + 2H+ ≓

Cr2O72- + H2O Tilsættes der herefter hydrogenperoxid, dannes der det ustabile, blå chrom(VI)oxiddiperoxid

 $Cr_2O_7^{2-} + 4H_2O_2 + 2H^+ \rightarrow$ $2 \text{ CrO}(O_2)_2 + 5 \text{ H}_2O$ idet dannelsen forløber gennem peroxopolychromat(VI).

Chrom(VI) oxiddiperoxid spalunder dannelse chrom(III) og dioxygen (iIt) 4 CrO(O₂)₂ + 12 H⁺ →

 $4 \, \text{Cr}^{3+} + 7 \, \text{O}_2 + 6 \, \text{H}_2 \text{O}$ Da opløsningen bliver grøn, er det chlorholdige chrom(III) komplexforbindelser, der dannes.

Fremgangsmåde

Til 5 mL vand sættes 5 dråber 0,5 M K₂CrO₄ og 10 dråber 4 M HCl, og opløsningen bliver orange af dichromat(VI).

Derefter tilsættes 2 dråber 1 M H₂O₂, og opløsningen bliver blå af chrom(VI)oxiddiperoxid. Opløsningen deles i to dele i hvert sit reagensglas.

Den første fraktion udrystes med 2 mL ether. Lad derpå opløsningen stå og følg, hvorledes den blå farve forsvinder.

Den anden fraktion bliver hurtigt grøn af chrom(III).

Litteratur:

- 1. C.G. Lamm & E. Rancke-Madsen: »Uorganisk analytisk kemi«. Gad. Kbh. 1970, s. 87.
- 2. F.A. Cotton & G. Wilkinson: »Advanced Inorganic Chemistry«. Interscience. London 1962, s. 691.

Calciumacetat Gel

Ole Bostrup. Tina Schytte Hansen & Christian Rolin

Indledning

Fra husholdningen kender alle det udmærkede produkt, der hedder gelé.

En gel er en dispersion af en fase ind i en anden. I det følgende forsøg fremstilles en gel, hvor den ene fase er calciumacetat (Ca(C,H,O,),xH,O) den anden fase er ethanol (C,H,OH).

Fremgangsmåde

I to bægerglas fremstilles A. 20 g calciumacetat opløst i 70 mL vand.

B. 500 mL ethanol

De to væsker blandes under omrøren. Pludselig stivner blandingen til en gel.

Noget af gelen kradses ud med en spatel, og det lægges på en plade af brandsikkert materiale. Gelen antændes.

Flammen kan farves ved at opløse en smule lithiumchlorid i vandet med calciumacetat. Pas på ikke at bruge for meget (mere end en spatelfuld), for så hæmmes geldannelsen.

Litteratur:

1. A. Slagor & E. Licht: »Kemi - Fysik forsøg«. Kbh. 1981, s. 37.